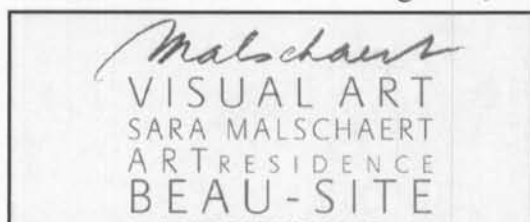

DE BEAU-SITE...BEAU EN SITE TEGELIJK

door Serge Van Daele

Sedert 15 mei 2005 heeft de Beau-Site zijn art-decograndeur weer teruggevonden. De bezieler van dit multifunctionele artistieke project is de Vlaams-Nederlandse kunstenaar Frans Malschaert. In 2000 bleek het souterrain, de gelijkvloerse verdieping en één hoog te koop te staan. Malschaert zag zijn kans. ARTresidence Beau-Site is een kunstgalerie geworden die kan gehuurd worden voor culturele manifestaties, diners en recepties. Met een oppervlakte van 1000 m² en eindeloos zeezicht is deze zaak voorzien van een galerie, een atelier, twee exclusieve gastenkamers en een waterbassin.

De galerie is voorzien van ADSL en is daarmee een perfecte werklocatie voor vergaderingen of presentaties. In de kunstbistro komt de gastronoom aan zijn trekken met fijne aperitiefhapjes, kaasschotels en pasta's. Daarmee komt het 'culinaire' aspect terug tot zijn waarde op een plaats die meer dan 127 jaar een locatie is geweest van verfijnd culinair genot.

In de jaren tachtig en negentig was de Beau-Site een afdeling van de –toen nog- Stedelijke Hotelschool van Oostende. Ik had het voorrecht er enkele jaren te mogen les geven en vulde zo mijn gastronomische geschiedenis langzaam op met documenten en foto's uit de rijke geschiedenis van dit stukje "Zeedijk".

De geschiedenis van de Beau-Site gaat gepaard met de opkomst van het verblijfstoerisme in Oostende. Als we de 'belle-époque' situeren tussen 1888 en 1912 dan is dit ook het echte hoogtepunt van het kuuroordtoerisme aan onze kust. We mogen de Engelse invloed van toen niet uit het oog verliezen. Het aanprijzen van zeewater als een wonder der natuur tegen talloze kwalen blijkt een uitvinding te zijn van Engelse geneesheren. De Europese aristocratie had geen bezwaar om op geregelde tijdstippen enkele glazen –toen nog- puur zeewater op te sloppen. De zilte zeesmaak werd 's avonds toch weer weggespoeld met friskoele champagne in de weelderige salons en restaurants van de opkomende luxehotels te Oostende. Grote inspirator tot het bouwen van hotels was uiteraard Leopold II. Wat aan de Franse Zuidkust mogelijk was moest ook kunnen te Oostende.

Het stuk grond gelegen tussen de Louisastraat en de Vlaanderenstraat is altijd gedomineerd geweest (tot aan WOII) door 3 hotels. Zie foto hierboven. Uiterst rechts het hotel du Kursaal, in het midden het hotel de Russie en ernaast op de hoek van de Zeedijk met de Louisastraat het Premier Grand Hotel des Bains. We dienen op te letten met de benaming 'des bains', want ze vormt het onderwerp van weeral een interessant artikel.

Oostende heeft o.a. gekend:

-Hotel des Bains

Het vroegere Hotel Europe. Hoek Koningstraat en Kimmelbergstraat.
Statig hotel in belle-époque stijl. Na WOII als goed uitgerust familiepension.

Een kritische gast schreef op een postkaart: op 08-09-1949: ...'Ici les empreintes de la guerre restent profondes et la reine des plages ne merite plus son nom'...

Later nogmaals gewijzigd in Hotel Cambridge.

-Hotel des Bains

Hotel des Bains gebouwd in 1880.

Het eerste echte luxe hotel. Rond 1900 werd het Continental met nog een verdieping erbij.

Werd later "de" Continental.

Maar voor dit artikel baseren wij ons op het "**Premier Grand Hotel des Bains**". Wanneer het gebouwd werd kon ik niet achterhalen maar feit is dat het reeds vermeld wordt in de "liste officielle" met het benaderend aantal van 193 geboekte gasten voor het seizoen 1883. Ook het hotel Beau-Site komt er in voor met 410 logies in 1883.

Het hotel de Russie was ouder want in 1878 komt ze voor in het gedicht "Les hôtels d'Ostende"-Chant des Commissionnaires. (Zie De Plate 87-4), samen met de oudste hotels van Oostende o.a. St. Denis, Mertian, Marion, Hotel du Rhin. In het gedicht volgende passage: 'ou bien un autre vous crie, messieurs, hôtel de Russie'.

In 1900 was de uitbater van het Premier Grand Hotel des Bains Hubertus Gilissen. Als gewiekst zaakvoerder slaagde hij er in om in 1902 het hotel de Russie te laten incorporeren in zijn hotel en daardoor de capaciteit gevoelig te verhogen.

H. Gillissen droomde van nog mooier en grootser en liet een nieuw hotel ontwerpen. Het Premier Grand Hotel des Bains werd afgebroken en het Majestic Palace hotel kwam in de plaats.

Een klasse hotel voor die tijd met 250 kamers waarvan 85 met badkamer!

Door de bouw van de Majestic had Gilissen het hotel de Russie niet meer nodig en het werd prompt opgekocht

door Auguste Declerck die de naam veranderde in hotel du Kursaal. Aangezien het hotel ernaast-hotel Beau-Site- ook eigendom was van A. Declerck werden de twee hotels een jaar later samengevoegd tot één hotel: het statige hotel du Kursaal et Beau-Site. Dit hotel zou fungeren tot september 1939. In de mobilisatieperiode kwam er een tijdelijk hospitaal en vluchtelingenopvang en vanaf juli 1940 werd het volledig gesloten.

Auguste Declerck moet een zeer ondernemend man geweest zijn.

Op een bepaald moment had de "Groep Declerck" 5 klasse hotels in eigendom: de Continental, de Splendid, de Beau-Regards, de Kursaal et Beau-Site en later nog de Majestic. 500 personeelsleden waren in loondienst in de topjaren!.

Het hotel Kursaal et Beau-Site was het kleinste van de groep met 150 bedden maar vooral gekend voor zijn fijne gastronomie.

Op de foto hierboven bemerkt u de grote luifel die het restaurant

beschermde tegen het zonlicht. Op deze plaats is de actuele Beau-Site gelegen. Op de hoek van de Vlaanderenstraat was er jaren lang een linnenwinkel gevestigd tot er een filiaal kwam van Thomas Cook Reisbureau tot aan WOII.

WO II betekende het einde voor de grote luxehotels in Oostende. Door de talloze vernietigingen ten gevolge van de bommen, en het opzetten van de Atlantische Muur werden heel wat hotels op de Zeedijk naar de sloophamer verwezen. Dit was ook het geval voor het hotel Kursaal et Beau-Site.

In de plaats kwam de statige 'Résidence Beau-Site'.

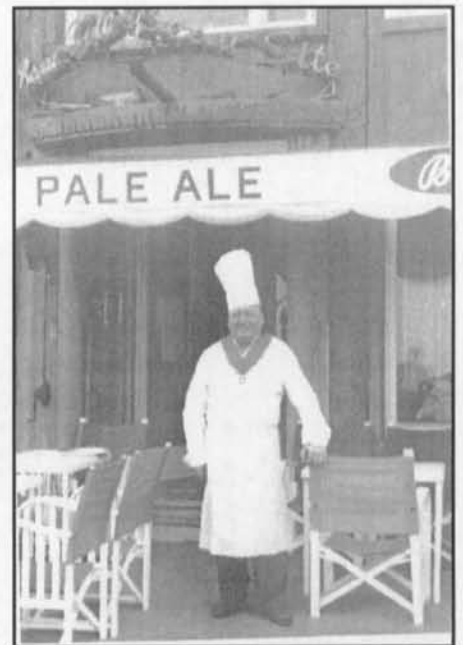

Een statig appartementsgebouw met een eerder kleine Horeca-voorziening in vergelijking met wat het vroeger ooit was!

Bemerk dat de hoektoren van de Majestic verdwenen is in de oorlog maar dat er nu één staat op de nieuwgebouwde Résidence Beau-Site. De Belgische vlag wapperde er dagelijks tot in de jaren zestig.

Oorspronkelijk wilde men de 'grandeur' van vroeger terugbrengen in het restaurant, doch dat lukte nog niet in de jaren vijftig. Het pand deed vooral dienst als tea-room. Daar zou verandering in komen met de komst van Dhr Jacques Bastin. Hij was zaakvoerder van een hotel –de Bodéga-in Bukavu – Belgisch Kongo- maar moest onverwijld terug naar België komen met de oproer van de onafhankelijkheid.

Op 6 juni 1962 opende hij een volledig nieuw ingericht restaurant terug met de naam "Beau-Site".

Jacques Bastin was een uitstekende kok die de naam en faam van het restaurant Beau-Site opkrikte. Goede vriend van burgemeester Jan Piers kwamen er dan ook geregeld

personaliteiten naar het restaurant om te genieten van culinaire hoogstandjes. Foto hiernaast: de Franse ambassadeur Mr Lacoste met echtgenote samen met Mr en Mevr Piers op de bovenverdieping van de Beau-Site.

Het restaurant genoot grote faam in de jaren zestig maar door het plotse overlijden van Dhr Bastin kwam er prompt een einde aan de uitbating. De zaak stond een jaar leeg, werd dan terug een tijd middenklasse restaurant, daarna tea-room, zelfs een tijdje café om midden de jaren zeventig getransformeerd te worden naar een Balkan restaurant waar men grill

specialiteiten kon verkrijgen, met wisselend succes. De uitbater vertrok met de noorderzon en de zaak stond terug geruime tijd leeg.

De bovenverdieping van de Beau-Site begin jaren zeventig.

In 1985 stijgt het aantal leerlingen aan de Stedelijke Hotelschool tot boven de 500. De school aan de Leopold III-laan wordt te klein bevonden en het stadsbestuur moet zoeken naar een oplossing om de leerlingen te huisvesten en te voorzien in degelijke werklokalen.

Dankzij het enthousiasme van toenmalig directeur, wijlen Dhr Decleyre, en de

vastberadenheid van onderwijsschepen R. Bonnel om van de Oostendse hotelschool "de" school te maken in België, engageert de stad zich om de Beau-Site te huren en in te richten als pedagogisch lokaal met didactisch restaurant en keuken. Van dat engagement komt uiteindelijk zeer weinig in huis! Het is de Unie van Oud-leerlingen die zeer dikwijls moet bijspringen met materiële en financiële hulp! De laatstejaars leerlingen krijgen er les. Zowel praktijk als theorie.

De Vintage Club richt er weelderige wijndegustaties in met culinaire hoogstandjes!

Bemerk de typische compartimenten van het Balkan restaurant op de benedenverdieping. De keuken is nu kunstatelier. Zie foto hieronder.

De hotelschool blijft er tot 1997 om daarna terug te keren naar de Leopold III-laan.

Daarna staat het gebouw leeg tot het opgekocht wordt door F. Malschaert in 2000. De transformatie duurt 5 jaar. Open en luchtige ruimtes met visueel contact tussen de diverse etages maken van deze zaak een nieuwe 'place to be' in de Oostendse kunstwereld!

Van één onderwerp zijn we zeker: de naam 'Beau-Site' is nog lang niet verdwenen uit het Oostendse horeca- en kunstjargon. Men zegge het voort...